

LATVAS

No. 24. Metai X

Birželio-June 7, 1930

ETSR valst.
respub. kinė
bibliotėka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

SEKMINIŲ ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

APAŠT. DARB. 2, 1—11.

EKMINIŲ dienos atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg-kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų po dangumi esančiųjų tautų tarpo. Kilus ūžimui, susijė minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs. Štai, ar-gi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mēzopotamijos, Judiejos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Pirygijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrēnos esančiojo Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatikiai, krētiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus.

E v a n g e l i j a

JO. 14, 23—31.

NUO metų Jėzus tarė savo mokytiniais: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo.

Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakė.

Bedievybė Siunta.

El jau Antikristo laikai artinasi, tai bolševikų organizacija yra pačiu Antikristu arba jo pranokėjais, parengiančiais jam kelia.

Bolševikų bedievybė yra aiškiausia pačioje Rusijoje ir visur. Aiški bedievybė ir lietuvių bolševikų. Šie, kur tik gali, parodo savo bedievybę aiškiausiu ir šlykščiausiu būdu. Jie didžiuojasi savo paleistuvingiausiais darbais. Priveisti poras prie divorsų, apsivesti su svetima pačia, tai jų karžygiški darbai. Burnoti prieš tikėjimą, Bažnyčią ir Dievą, tai jų "bolševikiškos religijos" viešas išpažinimas. Jie sudaro tikriausią vaizdą tos "krūvinosios apokalipsinės bestijos," kurią savo Apreiškime aprašo šv. Jonas apaštalas.

Kaip bulius veda prie iniršimo ir siutimo rodoma raudona skara, tai bolševikus siutimas perima, kada jie mato religijos žymes ir jos pildymą.

Štai laiškas Leningrado Darbininkų komunistų komiteto į tėvus. Čia paduodamas jo vertimas.

Jis štai kaip skamba:

"Brangūs Tėvai:

"Mums pasakyta, kad jūsų vaikai šalinasi nuo priešiškybinio veikimo ir karo. Kas baisiau, girdėti, kad jie rengiasi švęsti Velykas. Bet jūs privalote suprasti, kad visokis viešas religijos išpažinimas bus skaitomas išdavystės darbu, priešingu revoliucijai. Jūs privalote kalti vaikams supratimą, kad jau atėjo laikas išsiliuosavimo iš religijos ne tik suaugusiųjų bet ir vaikų.

Religija yra didžiausias priešas Sovietų šalies, kuri garbingai kovodama jau baigia siekti savo galutinės pergalės. Jūs gerai žinote, kaip visose buržujų šalyse Romos Popiežius, remiamas kitų religi-

jų ir visų didžiausių pasaulio buržujų, rengia kryžiaus karą prieš sovietus.

Mokykla veda nustatytą kovą prieš visokią religiją ir stengiasi išvystyti vaikuose priešreliginius jausmus. Tėvai privalo remti tokį mokyklos darbą ir jai padėti. Tik suvienytomis jėgomis pasiseks paliuosuoti vaikus nuo visų idėjų, kurių duoda pasaulis.

Del to "Darbininkų Komitetas" kviečia jus, brangūs tėvai, kad jūs patys sudarytumėte kuopas, kurios kovotų Velykas ir jų apeigas. Jūs turite pasidarbuoti, kad Velykų laiku nepasirodytų nei mažiausias džiaugsmo ar linksnumo ženklas. Priverskite savo vaikus per Velykas dirbti jų paprastus darbus ir nedaileiskite, kad jie nueitų kur kitur, o ne į mokyklą.

Kad "Darbininkų Komitetas" galėtų pasitikėti tėvais ir žinoti, kad jie suprato jo atsišaukimą, tai mes pranešame, kad tėvai kartu su vaikais būtų mokyklose priešvėlykiniais vakarais, ypatingai balandžio 12 ir 19 d."

—o—

Šv. Tėvo, Pijaus XI, atsišaukimas į tikinčiuosius melstis už persekiojamus už religiją Rusijoje, paveikė į bolševikų valdininkus ir eilinius bolševikus, kaip raudona skara į bulius. Bolševikai pašėlo. Nuo Leningrado iki Vladivostokui ir Kaukazui pasipylė piktžodžiavimai, plūdimai ir dergimai Šv. Tėvo per laikraščius ir prakalbas.

Melai, prasimanymai, apgavystės ir visokios biaužiausios priemonės pasirenkamos išniekinti viską, kas tik turi nors mažiausią ryšį su tikėjimu.

Kokis ten labai "mokytas bolševikų istorikas" savo paskaitose studentams ir paprastiesiems žmonėms surado Lebane kokius ten Moronitus Jėzuitus (kurių nebu-

vo niekuomet ir nėra) ir kad tie jėzuitai misijonieriai, padedant francūzų imperialistinei valdžiai, smarkiai varginą musulmanus, kurių esanti ten didžiuma.

Be to, bolševikų laikraščiai skelbė, kad Šv. Tėvo pakvietimo niekas nepaisęs, kad žmonės nesirinko skirtoje dienoje melstis ir kiti, protestuodami atsisakę atlikti išpažintį ir priimti šv. Komuniją.

Šv. Tėvo vardas Rusijoje pasidarė labai žinomas ir visų tikinčiųjų didžiai gerbiamas. Tikintieji žino, kad Šv. Tėvas

juos užstoja, jiems užjaučia ir pasirenęs pagelbėti, kaip tik galės prieiti.

—o—

Baisi yra bolševikiškoji, raudonoji „bestija.“ Ji nežino pasigailėjimo, nes ji Dievo priešininkė. Ji pilna šetono dvasios ir dega baisiausia neapkanta prieš visus tikinčiuosius. Ji nori, kad visa žmonija jai liuosa valia nusilenktų, bet tai gali daryti tik bepročiai ir kruvinieji budeliai.

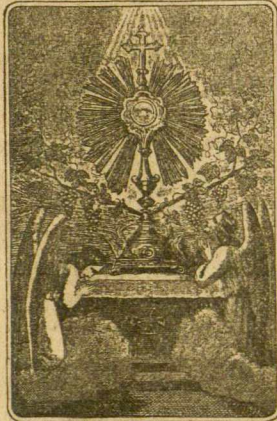
—o—

Švenčiausias Sakramentas.

ES visi prisipažįstame tikį, jog Švenčiausias Sakramentas yra tikras kūnas ir kraujas Jėzaus Kristaus, jog jame randasi ir Dievytė ir žmogystė mūsų Viešpaties.

Taip, tai mes sakome, mes tai tikime, bet tikėjimas silpnai yra įsispaudęs mūsų mintyse, kad valandos, net ir dienos praeina mums nei biskpį nemąstant apie tą Meilės Sakramentą.

€

Yra žmonių, kurie sako: „O, kad aš būčiau gyvenęs Kristaus laikais, kaip aš būčiau Jį mylėjęs.“ Šie laikai daug tūkstančių kartų vertingesni už tuos laikus, kada Viešpats Jėzus Kristus v a i k š č i o j o ant šitos žemės. Tada Jis savo kūne tegalėjo būti vienoje vietoje, ir mažas būrelis tegalėjo Jį matyti. Bet šiais laikais Jis šv. Sakramente yra visur, kur tik jo žodis yra skelbiamas; ir Jis yra ne kaip po kokia, sakytum, relikvija, bet toksai, koks

Jis buvo kada ant žemės su žmonėmis gyveno.

Daugumas mūsų gyvena arti bažnyčios; beveik kiekvienas mūsų kasdien turime reikalo pro vieną, kitą bažnyčią praeiti. Bet praeidami ar bent atsimename, kad toje bažnyčioje yra pats Kristus, kuris gyveno Šventojoje Žemėje apie porą tūkstančių metų atgal? Ar žinome, jog tos pačios pervertos rankos bažnyčioje laukia mus palaiminti, kad ten tos pačios meilingos akys nori mus matyti, kad ta pati širdis, kuri taip žmones numylėjo, viduje tosios bažnyčios šaukiasi į tave, myli tave ir laukia nuo tavęs gauti nors mažutėlį tavo meilės ženklą, nors tai būtų tik priklaupimas prieš altorių.

Jeį katalikai elgtųsi taip, kaip jie tiki, ar manote, galėtume kada nors rasti bažnyčią tuščią? Ar manote, jog tikintieji žmonės praeitų pro bažnyčią, neįėję nors valandėlei? Žmonės atrodo geriau yra eiti ilgas keliones, kad aplankius šventas vietas, negu kelis žingsnius paeiti ir nueiti į bažnyčią patį Dievą aplankyti. Iš tikrųjų, turime akis ir neregime, turime ausis ir negirdime, turime protą, bet nemąstome.

Jeį tiktai suprastume, jog Švenčiausias Sakramentas — tai mūsų Dievas, —

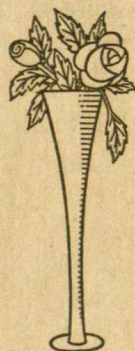
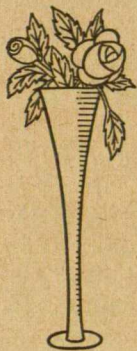
koksai būtų džiaugsmas ir mūsų pasitikėjimas. Stebėdamies sakytume "Mano Dievas gyvena su manimi." Ir su Jo pagalba viską galėtume iškentėti, viską galėtume tikėtis apturėti.

Pradėkime nuo šio laiko sustiprinti savo tikėjimą į Švenčiausiąjį Sakramentą. Pasiryškime nepraeiti bažnyčią neaplankę Kristaus Jo, meilės bute. Jei turi liuso laiko, nepavydėkime porą valan-

dėlių Jam atiduoti, patyliai maldoje Jį pagerbti. Jei mažai laiko teturime, įeikime į bažnyčią ir nors priklaupimu Jam garbę atiduokime. Tas priklaupimas išreiškia mūsų tikėjimą ir yra mūsų meilės ženklas.

Mylėkime Viešpatį visa širdimi, nes Jis meilės, pagarbos, dėkonės ir šlovės yra vertas.

Petras Katauskas.

"MOTINA ŽMONIŲ GIMINĖS."

"Štai Tavo Motina," tarė Jėzus apaštalui Jonui, rodydamas į savo Švenčiausiąją Motiną po kryžiumi. Nuo to laiko Marija tapo Motina visos žmonijos, kurią po kryžiumi šv. Jonas atstovavo. Ji tapo "Dvasiškoji Žmonių Giminė Motina."

Šventoji Katalikų Bažnyčia, kurią Jėzus Kristus įsteigė, nepamiršo Jėzaus žodžių "Štai Tavo Motina." Ji nuolat šaukė žmoniją ir rodė jai Mariją, tardama "Štai Tavo Motina." Katalikiškasis pasaulis išgirdo Motinos Bažnyčios balsą ir pasiėmė Šv. Mariją už sa-

vo Motiną. Dabar atsirado Bažnyčios patvirtinta šventė “Motinos Žmonių Giminės.”

Metai atgal buvo paduotas prašymas Jo Šventenybei Popiežiui Pijui XI, kad būtų įvesta šventė “Motinos Žmonių Giminės.” Tas prašymas nuėjo pas Šv. Apeigų Kongregac. Prefektą, Kardinolą Laurenti. Tas dalykas buvo pavestas liturgijos žinovams. Šiems viską ištyrus buvo pripažinta ta šventė.

Iš Romos nuo Kunigo A. M. Moore, O. S. M. atėjo kablegrama į Portland, Oregon, “Leista švęsti šventė antrame gegužės mėnesio sekmadienyje, Motinos Dienoje. Dokumentai ateis vėliau.”

Mat, Portlande, Oregon yra įsteigta Sopulingosios Dievo Motinos Tautinė Šventenyčia. Ten rūpinosi tos naujos šventės įsteigimu ir jos susilaukė. Štai ji pirmą kartą buvo švenčiama geguž. 11 d. Portlande, Oregon. Galimas daktas, kad ji paplis visur.

Ta šventė skirta švęsti “Motinos Dienoje,” kad tuo būdu toje dienoje pagerbus kūnų motinas ir sielų dvasiskąją Motiną. Tam tikros Mišios tapo tai dienai ir šventei parašytos ir bus vartojamos, kaip tik gaus patvirtinimą.

Štai mintys, kurias paragino prašyti iškelti ir patvirtinti tai šventei. “Ar mes žiūrime į Mariją, atsižvelgiant į Dievą, ar į ją pačią, Ji mums yra tolima; bet kuomet žiūrime į Jos santykius su žmonėmis, Ji yra mūsų Motina, artimai susidraugavusi su savo vaikais. Del to Jos Dvasinės Motinystės šventė atkartos tą vienybę, kurią Kristus ant kryžiaus įsteigė — “Štai tavo sūnus — Štai tavo Motina.”

Katalikų Bažnyčia įsteigė daug švenčių Marijai. Visos jos daugiausiai pagerbia tas ypatybes, kuriomis Dievas Mariją pažymėjo. Bet vienas retė-

žio tarp Jos ir mūsų žiedas apleistas: Jos Motinystė, kurią Kristus iškėlė, mes priėmėm, bet tai nebūvo dar pažymėta jokia švente.

Ši šventė, įsteigtoji išpildymui žodžių. “Ecce Mater Tua” bus vienatinis iškilmingas pripažinimas ir priėmimas Jos dvasinės Motinystės. Ji bus “paėmimas Marijos už savo,” kaip padarė šv. Jonas ant Kalvarijos, kur jis atstovavo visą pasaulį.

“Štai Tavo Motina.” Savo vietoje Jėzus statė mus ir perkelia ant mūsų teisę vadinti Mariją “Motina.”

Kokis keistas ir nepaprastas šis Apreiškimas Jos žmogiškosios Motinystės, palyginus su Apreiškimu Jos Dieviškosios Motinystės! Kokis visadidžiausias džiaugsmas ėjo su pirmąja Motinyste ir kokis rūpestis su antrąja. Bet pirmąją Motinystę paskelbė tik angelas, gi antrąją pats, Dievas, mirdamas ant kryžiaus.

Ir čia Marija savo širdyje ištarė: “Štai aš Viešpaties tarnaitė..” Ji visa savo siela priėmė naują Motinystę. Vos Marija išgirdo žodžius “Štai Tavo Sūnus,” Ji nukreipė mintis nuo Jėzaus, o jas sukonzentravo ant naujų sūnų. Ji tapo visos žmonijos centras.

Mes žinome žemiškųjų žmonių motinų pasiaukojimus, nusiramimą, visišką savęs atsižadėjimą. Del to mes jas mylime, gerbiame, stengiamės daryti ką-ne-ką, kuomi joms patiktume.

Marija jas visa kuo viršija, tai jai iš mūsų daugiau priklauso, negu mūsų tikroms motinoms.

Sopulingosios Dievo Motinos Tautinė Šventovė, kurioje pirmą kartą įvyko “Motinos Žmonių Giminės” šventė, kaip aukščiau pasakyta, yra Portlande, Oregon.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Taša).

Rūkymas yra vien skonies pojūčio patenkimas. Jeigu rūkymas žymiai apsvaigina žmogų, kad svaigulys net veikia protą, — yra nusikaltimas prieš žmogiškąją prigimtį ir Bažnyčios yra draudžiamas. Paprastojo tabako nekausius vartojimas suaugusiems kūnu žmonėms, tiesa, nėra nuodėmė, bet nei kokios dorybės tame nėra, — priešingai, tas parodo įsigalėjusią valioje ydą, netvarkingą paprotį skonies pojūtį tenkinti neprotingu, nelemtu būdu.

Pamaldūs žmonės vengia visų ydų, visų silpnybių; jie taipgi susilaiko nuo rūkymo.

Daugelyje vyrų vienuolėnų įsakmiai yra patarta susilaikyti nuo rūkymo. Atskirais atsitikimais daromos, tiesa, išimtys; bet su dideliais sunkumais.

Kiekvienas, tad, netvarkingas valgio, gėrimo, ar narkotikų naudojimas, kad patenkinus skonies pojūtį, yra vienu žodžiu vadinamas — apsirijimas. Su juo kovoti nėra taip lengva, kaip pirmu pažvelgimu gali atrodyti. Skonies pojūtis mums yra įgimtas ir būtinai reikalingas; turime būtinai valgyti, stiprintis, kad ne vien gyvybę, bet kūno jėgas tvarkoj palaikius, nes tik sveikame kūne galingai gali pasireikšti žmogaus dvasia, o tą pojūtį tenkiant labai lengva nuklysti ir nusikalsti. Skonies pojūtis apima džiuginančius, malonius dalykus, o apsirijimas nurodo į netvarkingą to džiaugsmo ir polinkio naudojimą.

N u o d ė m i n g u m a s. Ne kiekvienas noras valgyti ir gerti yra nuodėmė. Žmogus alksta ir trokšta gerti visai naturaliai, neatsižvelgiant, ką gaus valgyti, ar gerti. Troškulys, alkis, virškinimas valgių ir kai kurios kitos palaikančios žmogaus gyvumą jėgos nesiduoda protui tvarkyti. Troškulio, alkio ete. numalšinimas nėra nuodėmė. Nuodėmė pasidaro ten, kur protas ir valia turi sprendžiamos galios, o šiuo atveju — netvarkingame

geidime patenkinti skonies malonumus.

Jeigu delei to malonumo žmogus pasiryžęs vėlyk nusikalsti Dievo įsakymams, negu atsižadėti patenkinus savo skonį, pav. penktadienį valgyti mėsą, — yra sunkus nusikaltimas, mirtinoji nuodėmė.

Jeigu-gi valgio malonumas ir skonies tenkinimas nesiekia galutinio žmogaus tikslo, bet vien per daug pageidauja žmogus skonies malonumų, turi kasdienę, atleidžiamąją nuodėmę. Nuodėmės visai nebus, jei ir jaus valgio, gėrimo ete. malonumą, bet valgys, gers iš reikalo.

Šv. Gregorius sako: „Apsirijimo ydai valdant, visa, ką žmonės su vargu įsigijo, nustoja; ir kuomet pilvas nesuvaržomas, visos kartu dorybės griūva” (pal. 2. 2q. 148a. 2).

Apsirijimas yra priskaitomas prie didžiųjų nuodėmių, nes iš jo kyla daug kitų nuodėmių ir ydų.

A p s i r i j i m o y d o s pas pamaldžias sielas netaip aiškiai pasireiškia kaip pas pasaulio pramogų mėgėjus, bet verta jas prisiminti. Pirmiausiai iš atžvilgio į valgymo būdą.

1. Valgo nepaskirtu laiku, ne paskirtoj vietoj.
2. Godžiai, su triukšmu, skubinimosi, ryte ryja valgius, nors ir skirtu laiku.
3. Ieško vis skanesnių, brangesnių valgių, nors jie ir nebūtų sveikesni už paprastuosius.
4. Barasi būk tai už netinkamą pagaminimą valgių, ar kad paduotieji valgiai neataitinka valgytojo socialiai aukštybei.
5. Perdaug valgo ir geria, užsimiršdamas, kad tie valgiai gali pakenkti sveikatai, sukelti nevirškinimą ir kitus kūno sopulius. Trumpai išreiškiant šias ydas, bus, — k a d a, k a i p, k a i r k i e k valgo.

Apsirijimams pasiduodantieji žmonės nuolat galvoja apie valgius, su džiaugsmu prisimena puotas ir gautus ten skanumynus, su dideliu pamėgimu pasakoja apie tų valgių

brangumą, nepaprastumą, jų tobulą sutaisymą, iškepimą, pagaminimą, arba priešingai, ko tuose valgiuose stokojo. Jie yra papratę valgio valandėles pratęsti, visų esamų ant skuobnio valgių ir gėrimų ragaudami, jais besidžiaugdami.

Pamaldžios sielos turi nepamiršti, jog žmogus yra sutvertas ne tam, kad vien valgytų, bet valgo, kad gyventų.

Protینگam žmogui nedera savo širdies priištiti' prie skonies pojūčio netvarkingo patenkinimo. Turime būti V. Dievui dėkingi už tą malonų pojūtį, bet negalime vien tam malonumui gyventi. Pasiduodantieji šiai ydai greitai pajunta dvasioje ir kūne nuostolius.

1. Per daug gausūs valgiai neigiamai veikia per skonį ir kitus pojūčius į protą; pasidaro protinis ištižimas.

2. Nesuvaldomas džiaugsmas, pamačius mėgstamus skanumynus, silpnina valią ir kitus asmenis piktina.

3. Gausūs valgiai atidaro kalbai burną; kalba kas nereik ir daugiau negu reikia.

4. Visame pasielgime parodo daug apgailėtino juokingumo, nepadorumo.

5. Per daug valgiu apsunktas kūnas serga. Žymi ligų dalis pranyktų iš žmonių tarpo, jei jie nenusikalstų apsirijimu. Apsirijimas taipgi yra palaidumo motina.

Reikia vengti apsirijimo ydos. Kodėl? Nes apsirijimas yra nuodėmė ir veda į įvairias kitas nuodėmes. Be to: „pilvui vergauti ne žmonių, bet gyvulių yra dalykas," sako šv. Jonas Auksaburnis. „Iš per pilno skilvio kyla nepadorūs džiaugsmai, pasigailėtini juokavimai, nešvarumai, minties ištižimas," mokina šv. Gregorius.

„Apsirijimas uždarė rojų, pirmgimystės teisę pardavė, nukirsdino šv. Joną Krikštytoją," pastebi Innocentas III (De contemptu mundi, l. 2. c. 18.)

Šv. Povilas apaštalas mokina: „kursai valgo, tegul neniekina nevalgančiojo; nes Dievas jį priėmė... Kas valgo, valgo Viešpačiui, nes jis sako ačiū Dievui. Nes nėvienas iš mūsų negyvena sau ir nėvienas sau nemiršta, Vieš-

pačiui mirštame. Taigi, ar esame gyvi, ar mirštame, mes esame Viešpaties" (Rom. 14, 2-8). Išganytojas paliko mums geriausį apsimarinimo pavyzdį, parodydamas, jog ir mums reikia kovoti su skonies pojūčio netvarkingu tenkinimu.

„Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų velnio gundytas. Išpasninkojęs keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis naktių, po to buvo alkanas. Tuomet gundytojas prisirišęs jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, sakyk, kad iš šitų akmenų pasidarytų duonos. Jis, atsakydamas, tarė: Parašyta: Žmogus yra gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kurs išeina iš Dievo burnos." (Mat. 4, 1-4). Kitu atveju Išganytojas pamokino apaštalus, sakydamas: „Žiūrėkite savęs, kad kartais jūsų širdys nebūtų apsunkintos apsirijimu, girtuoklyste." (Luk. 21, 34).

Šv. Povilas apaštalas rašo su sopama širdimi į Pilypiečius, peikdamas tuos, kurie apsirijimu nusikalsta. Jis sako: „daugelis, apie kuriuos aš jums dažnai kalbėjau, (dabar gi ir su ašaromis sakau), elgiasi kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai. Jų galas pražuvimas, jų dievas yra pilvas ir jų gyrius susideda iš jų gėdos, nes jie trokšta žemiškų dalykų. Mūsų gi elgesys yra danguje. Iš ten taip pat mes laukiame Išganytojo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jis pakeis mūsų žemumo kūną, padarydamas jį panašų į savo skaistumo kūną." (Pil. 3, 18-21).

Priešingai apsirijimui veiksmai. 1. Nesipratink ne valgio metu ką-nors kramtyti, čiulpti, o jei būtum įgavęs amžino valgytojo ydą, — pasiliuosuok nuo jos.

2. Ar būsi pats vienas, ar su kitais kartu sėsi į stalą, neskubink valgydamas. Išmok padoriai elgtis su šaukštu, peiliu, šakutėmis ir lėkštėmis. Biau ru yra kaimynui žiūrėti, kaip valgio dalys atgal krinta iš godžiojo burnos į lėkštę.

Atostogos.

GRAŽUS laikas — pavasaris. Atgijo augalėliai, sužaliavo žolės ir medeliai. Visur pasipylė žiedai. Sujudo, subruzd paukšteliai. Jie linksmai čiulba-ulba, čiauška. Jie krauja lizdelius ir perė vaikelius. Tai atgijimo ir atgimimo laikas.

Atgijo ir žmonės po šaltos žiemos. Prasidėjo sportiniai žaislai tyrame ore. Prasidėjo važinėjimai į laukus, į miškus, ir ten kur ežerai, ežerėliai banguoja, kur upės ramiai teka į vandenynus. Žmonių, itin, šventomis dienomis prisipildo visos tos vietos. Ten linksma: ten dainos aiduoja, ten muzika skamba, ten linksmi žaidimai eina. Visais keliais, į visas puses siuva įvairiausi automobiliai: tūkstantiniai, šimtiniai ir “skrepiniai.” Visi jie pilni žmonių. Tai žmonės atgijo. Jie kaip bitės pasipylė iš miestų, kaip iš avilių.

Atgijusi gamta — gyvoji ir negyvoji — gyvūnėliai ir augalai — visi savotišku būdu garbina savo Viešpatį-Sutvėrėją. Jie pildo Jo šventąją valią. Jie apskinėja aiškiai ir garsiai Jo garbę, Jo išmintį, Jo grožę.

O atgiję pavasary žmonės? Ką jie? Ar jie geriau atmena Dievą? Ar pavasario grožybės pakelia jų dvasią ir sielą aukštyn, ar ragina siekti aukštesnių, kilnesnių grožybių, negu išnykstanos pasaulio grožybės.

Pavasario grožybės apsaugo didesnes, nenykstančias grožybes, amžiną atgijimą ir amžiną nemirimą, bet atėję žmonės jų to balso negirdi. Jie, apsupti tų grožybių, jie trempia jas, jie skęsta jose, jie pagauti jų kvapų, bet patys darosi purvinesni. Tarp tų linksmybių ir grožybių daugybė žmonių visiškai susvaigsta ir susvaigę pamiršta Dievą, pamiršta savo sielą.

Su pavasariu ir vasara jiems ateina “atostogos.” Jie pamiršta savo priedermes — melstis, šv. Mišių klausyti, Sakramentus priiminėti ir net Dievo įsakymus pildyti. Visa gamta tarnauja Dievui, skelbia Jo vardą ir garbę, tik daugybė žmonių, tų Dievo paveikslų, tų Dievo vaikelų per krikštą, tų Kristaus brolių, eina, kaip paprastai sakoma — “velniop.” Jie vykdo ne Dievo, bet velnio karalystę. Jie patys liuosnoriai pasilieka pragaro valdovo pavaldiniais.

Atostogos ateina ir mokyklų vaikams. Jie išeina iš uolios mokytojų, ypatingai vienuolių, globos. Jie su atsidėjimu buvo vedami doros ir išganymo keliais. Jiems buvo teikiama šviesa žodžiais ir pavyzdžiais. Jie, galima sakyti, buvo už rankos vedami. Bet štai atostogos. Jau jie liوسي. Visi keliai takai ir takeliai jiems atviri. Kiek daug gundančių ir viliojančių daiktų ir vietų aplink.

Gera, jei tėvai nepasiėmė “atostogų” nuo maldos, klausimo Mišių ir kitų gražių darbų, tai jiems rūpi, kad ir vaikai tų “atostogų” nelaikytų. Tokiems tėvams dažnai rūpi, kad jų vaikai per atostogas nepakliūtų į blogų draugų kompanijas, kad nelankytų papiktinimą darančių vietų, kad neskaitytų blogų knygų. Bet apie šiuos pavojus daug tėvų pamiršta ir leidžia vaikams į juos pakliuti.

Atsiranda tėvų, kurie nukiša savo vaikus atostogas leisti į tokias vietas, kur jie negali išklausyti Mišių, kur nepriima sakramentų, kur mato prašalintus net tikybos ženklus. Po tokių atostogų sunku atgaivinti vaikų dvasią. Jie apsiginta, o dažnai pavojingai sužeista.

Taigi pavasaris, o dar labiau vasara, atostogų laikas daugeliui atidaro platųjį kelią į pragarą. Skaudu tai pasakyti, bet teisybė.

M a l d a .

Kaip vanduo yra būtinas žuvis gyvybei palaikyti, taip malda yra būtina žmogaus dvasiškajam (antgamtiniam) gyvenimui. Jei žuvis turėtų pro tą ir galėtų tikėti, tai ji laikytų griežčiausia savo pareiga niekuomet neiš-eiti iš vandens, nes kitaip pražudytų savo gyvybę. Toki pat pareiga saisto kiekvieną kataliką: niekuomet nepaliauti melstis. Nuo maldos priklauso dabartinis mūsų malonės gyvenimas ir ateity mūsų pomirtinis laimės gyvenimas." Iš tikrųjų, koki teisingi ir įsidėmėtini žodžiai!

Malda ne tik išprašome malonių ir kitokių dovanų, bet ji yra tuo pačiu ir geras darbas. Todel ji kaip tokia ir kaip geras darbas turi nuopelningumo ir atsisteisimo, arba atsilyginimo vertę. Jei meldžiamės tinkamu būdu, tai kiekvieną kartą gauname nuopelnų, tai yra antgamtinį užmokestį. Tas antgamtinis užmokestis padidina pašvenčiamąją malonę čia žemėj ir tokiu pat laipsniu amžinąją laimę danguje. Malda priklauso prie tų garbingųjų darbų, apie kuriuos Apaštalas laiške korintiečiams taip rašo: "Kiekvienas gaus savąjį užmokestį, koks buvo jo darbas." (I Kor. 3, 8.) Malda taip pat, kaip geras ir nuopelningas darbas, gali atlyginti ar atitaisyti. Gali Dievui atlyginti už mūsų nuodėmes, sumažinti laikinąją bausmę. Dar daugiau: jei meldžiamės su gailėsčiu ir noru pasitaisyti, galima išprašyti lengvųjų nuodėmių atleidimo.

Pagaliau mums reikia melstis atsižvelgiant į artimą. Koku būdu? Prašant artimui malonių ir Dievo gailėsčių. Visa žmonija sudaro didelę Dievo šeimą, visi esame vieno Dievo vaikai, broliai ir sesers. Meilė reika-

lauja, kad žmonės vieni už kitus mels-tųsi, už gyvus ir mirusius, ypač už vargstančius, nelaimių prispaustus, savo geradarius, priešus ir t.t. "Melski-tės vieni už kitus, kad būtumėte išgel-bėti." (Jok. 5, 16.)

Kaip dažnai melstis?

Didis Bažnyčios mokytojas šv. Alfonso Liguori sako, kad ypač reikia melstis: 1) kada žmogus yra mirtinai nuodėmėj; 2) kada grėsia mirties pavojus; 3) kada yra gundomas sunkiai nusidėti. Dieviškojo mokslo aiškintojai dar prideda, kad mirtinai nusideda tas, kuris vieną ar du mėnesius praleidžia visai nesimeldęs. Kas ištisą dieną be maldos praleidžia, tas, bendru visų teologų manymu, lengvai nusideda.

Iš to mes galime spręsti, kad praleidus del kokios nors priežasties vieną ar du kartu rytmetines, vakarines, prieš valgį ir po valgio maldas, nėra jokios nuodėmės. Taip pat nėra nuodėmės, jei kasdienines maldas praleidžiame neturėdami laiko, del didelio nuovargio ar kitos rimtos ir protingos priežasties. Visai kas kita, jei nę karto per dieną nesimeldžiame tingėdami. Jei Dievas maldai nepaskyrę tam tikro laiko, jei Jis netiesioginiai įsakę: melskis ryte ir vakare, tai tų paprastų kasdieninių maldų apleidimas reikštų mūsų dvasiškąjį tinginį ir atšalimą.

Maldos prieš ir po valgio, Viešpaties Angelas yra dievoti ir visų brangintini lavinimai, kuriuos galima užtikti visose pavyzdingose katalikiškose šeimose. Maldos prieš ir po valgio yra taip senos kaip sena pati katalikybė. Tas maldas savo pavyzdžiu pašventė pats Išganytojas ir Jo apaštalai. Jėzus Kristus niekuomet nesėdo prie stalo nei kitų stebuklingai nevalgydino,

nepagarbinęs savo Tėvo ir Jam nepadėkojęs. (Mato 26, 27; Jono 6, 11.) Ir kaip nedėkoti Tam, kuris yra visų gėrybių davėjas. Apaštalai sekė savo dieviškojo Mokytojo pavyzdžiu. Kalbėjimas Viešpaties Angelo jau senai yra virtęs katalikų visuotiniu papročiu. Tartum koks amžinybės varpų skambesys, tris kartus per dieną jis mums primena Dievo Sūnaus Įsikūnijimo paslaptį ir kviečia padėkoti už tą didžiausiąjį dieviškosios meilės stebuklą.

Kalbėti maldas prieš ir po valgio, Viešpaties Angelas nėra būtina pareiga, tačiau Bažnyčia raginte ragina šį gražų ir naudingą lavinimą branginti ir del menkos priežasties neapleisti. Taigi, rūpinkimės, kad tie katalikiškosios dvasios ir pamaldumo žiedai del mūsų religinio tinginio ir atšalimo nebūtų paminti po kojų.

Jei del svarbių priežasčių šio gražaus papročio negali įvykdyti, nenusimink. Tada stengkis savo mintį į Dievą pakelti trumpu atsidusėjimu.

KATALIKŲ PASAULY

LONDONAS. Čia mirė Miss Frances Elizabeth Ellis. Jos tėvai buvo protestantai ir ji protestantiškai buvo išauginta ir išauklėta. Vėliau, pažinus katalikų tikėjimą, jį priėmė. Pasilikus katalike ji pašventė save ir savo turtą labdarinigiems dalykams. Ji per savo gyvenimą apie milijoną dolerių išleido statymui katalikų bažnyčių ir koplyčių Anglijoje. Be to Bažnyčios reikalams ji paaukojo Pijui X didelę pinigų sumą.

PATNA, Indija. *Drąsi Vienuolė*. Čia yra katalikiškos misionijos. Mažus vaikelius ir suaugusius moko sesers vienuolės, misionierės. Mokyklų dažnai trūksta. tai sesers vaikus moko lauke. Taigi seserei Karmelai bemokant vaikus užpuola juos

pasiutęs šuo. Sesuo, pamiršus save, puola ginti vaikučius ir praėivius. Šuo suleidžia dantis jai į koją. Sesuo jį sustveria ir laiko iki atbėgę žmonės nenužudė šunį. Sesuo dabar gydoma ligoninėje. Yra vilties, kad pasveiks.

KEYSTONE, Neb. Šis miestelis turi 200 gyventojų. Jame tai ypatinga, kad vienoje ir toje pačioje bažnyčioje aprūpinami dvasiniai reikalai katalikų ir protestantų.

Ji pastatyta 1908 m. Bažnyčios viename gale, pas duris, yra sakykla, iš kurios naudojasi protestantai, antrame gale yra altorius ir klausykla katalikų reikalams.

CLEVELAND, Ohio. *Ypatingas Darbdavis*. Čia neseniai įvyko katalikiškojo auklėjimo remėjų suvažiavimas. Jame dalyvavo Patrikas H. Callahan Louisville Paint and Varnish Co. prezidentas ir vedėjas. Jis yra katalikas, blaivininkas ir kilnių pažiūrų žmogus. Jis visus nustebino savo idėjų pareiškimais. Be kitų dalykų štai ką jis pasakė: "Mokėti dividendas šerinininkams, mokesčius kompanijos valdybos nariams, o nemokėti užtektiną pragyventi mokesčių darbininkams, yra išvertimas iš pamatų pramoninio padorumo. Vietoje padaryti, kad "biznis" tarnautų žmonėms, tai padaroma, kad žmonės vergautų "bizniui."

Callahan yra tos nuomonės, kad netinka atleidinėti darbininkų, kad tuomi sumažinus savo išlaidas. Jei "biznis" neišlaiko nuolatinio reikalingo darbininkų skaičiaus, tai jis nevertas toliaus gyvuoti. Negalys būti išteisintas darbdavių pasielgimas, kuomet jie šerinininkų dividendų ir valdininkų algų nekliudo, o darbininkams atlyginimą nukapoja.

Darbininkai privalėtų turėti kompanijos šerų ir dalyvauti josios vedime.

MUSŲ DARBAI

KAS miela savaitė atplaukia "Laivas" į Jūsų pastogę, teikdamas gausiai įvairiausių dvasinių pamokinių, patarimų, nurodymų, kaip reikia savo dvasią sutvarkyti, kad V. Dievui patikus. "Laivas" yra nuolatinis misijonierius. Kebliausius Jūsų sąžinės klausimus išriša; nurodo, kaip susitvarkyti. Tie-gi dalykai nėra menkesni už kasdieninę duoną, nes dvasios ramybė ir džiaugsmas teikia judrios energijos ne vien sunkenybėms nugalėti, bet taipgi geriau suprasti savo visuomenės pareigas. "Laivas" norėtų gyvai atsiliiepti į kiekvieną opesnę Išėivijos dvasinį klausimą; apsaugoti žmones nuo klaidų ir nurodyti šviesų tiesos taką į garbingą rytojų. Tame "Laivo" — misijonieriaus darbe galite Jūs daug pagelbėti. Pirmiausiai, nurodydami pageidautinus klausimus, kuriais reiktų išsitariti "Laive." Antra, patarimais kaip pagerinti ir patobulinti patį "Laivą."

Trečia, naujausieji "Laivui" praplatinginti būdai.

Prieš porą mėnesių esame siūlę gerb. "Laivo" skaitytojams pagalbą, platinant "Laivą," būtent: Jūs prisiunčiate keletą adresų tų žmonių, kurie dar nėra matę, ar skaite "Laivo," o mes pasižadėjome keletą "Laivų" pasiūsti veltui Jūsų siūlomiems asmenims. Bet šiuo pasiūlymu pasinaudojo labai maža "Laivo" skaitytojų. Taigi čia atkartojame: kas prisiųs mums naujų adresų tų žmonių, kuriems Jūs norite, kad "Laivas" eitų, prieš birželio 15 d., tiems pasiūsime po trejetą "Laivo" numerių veltui, kad galėtų su tyliu misijonieriumi susipažinti. "Laivo" kaina ta pati visame pasaulyje — \$2.00 metams, o Remėjai, išigiję privilegijas ir dvasinį apsidraudimą už \$3.00, "Laivą" gauna dovanai.

Kolegijos Remėjai:

M. Medžiprienė Phila., Pa.	3.00
J. Petrauskas Dorchester, Mass.	3.00
S. Šimonis Lawrence, Mass.	3.00
St. Nugarius Riverside, Ill.	5.00
Fr. Maciunas Tamaqua, Pa.	3.00
M. Mikalauskienė E. Chicago, Ind.	3.00
M. Žukauskienė S. Boston, Mass.	3.00
Urš. Paulukaitė Chicago, Ill.	2.00
M. Pasaurienė New Britain, Conn.	5.00
Ag. Moskavičienė Elizabeth, N. J.	3.00
Jul. Česnulevičienė Linden, N. J.	3.00
Ona Baublienė Elizabeth, N. J. ...	3.00
D. Biekšienė Elizabeth, N. J.	3.00
Mat. Varnagiris Maywood, Ill. ...	3.00
S. O. Skamaraitė Union City, N. J.	5.00
M. Koncevičienė Lietuva	5.00
B. Nenartonis Chicago, Ill.	75.00
D. ir K. Žasyčiai Chicago, Ill. ...	4.00
P. Tumasonis Chicago, Ill.	3.00
Ant. Zensonienė Cicero, Ill.	3.00
Kat. Andriulaitienė Cicero, Ill. ...	3.00
Jon. Pakevičius Pittsburgh, Pa.	4.00
Mr. ir Mrs. Ig. Vasaloski Rockford,	3.00
Anas. Antanaitis Luzerne, Pa. ...	3.55
Vincas Pukas Chicago, Ill.	3.00
Mrs. J. Uniek Aurora, Ill.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas

Remėjų Centras.

A. † A.

STANISLOVAS GASPARAITIS,

Nuolatinis Marijonų Kolegijos Remėjas, mirė geg. 27 d. Chicagoje, sulaukęs 53 metų. Palaidotas 31 geg. d. Amerikoj išgyveno 27 metus. Už jo sielą bus atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Visi Remėjai teiksītės sukalbėti už a. a. Stanislovo sielą po 1 Ražančiaus dalį.

Amerikos Lietuvių Žinios.

VYČIŲ EKSKURSIJA LIETUVON.
Didelė Vyčių ekskursija išplaukė iš New Yorko liepos 5, 1930, Skandinavų Linija, laivu "Oscar" tiesiog Klaipėdon.

Norintieji važiuoti Lietuvon ir tinkamai paminėti Vytauto sukaktuves, kviečiami prisidėti prie šios didelės Vyčių Jaunimo Ekskursijos.

Laive vietos jau reikia užsisakyti. Del kainų ir tolimesnių žinių kreipkitės į lietuvių agentus.

A. R.

XX FEDERACIJOS KONGRESAS.
Šių metų Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos XX-tasai Kongresas įvyks rugpjūčio 19-20-21 dd., Šv. Trejybės lietuvių parapijos salėje, kampas Adams Street ir New York Avenue, Newark, New Jersey.

Visi A. L. R. K. Federacijos apskričiai, skyriai, į Federaciją priklausančios parapijos, draugijos bei kuopos, taipgi visi Federacijos prieteliai ir remėjai nuolankiai prašomi pradėti ruošti taip svar-

Am. L. R. K. Fed. Sekretoriatas,
bion lietuvių katalikų išeivijos organizacija
180 Hale Ave., Brooklyn, N. Y.

ROCKFORD, ILL. Šv. Petro ir Pavilo parap. mokyklos mokslo metų užbaigimas įvyks birželio 15 d. Šv. Kazimiero seserys mokytojos rengia labai gražią programą. Tikietai jau pardavinėjami. Kas nori pamatyti turėtų įsigyti tikietai dabar. Svetainė neperdidžiausia. Kas pasivėlins neįtįps.

CICERO, ILL. Gegužės 18 d. Labdarių Sąg-os 3 kuopos įvyko vieša rinkliava (Tag Day), Ciceros mieste.

Diena pasitaikė šalta su lietumi, tat komisija ir visa kuopa buvo nusiminus, manydamos, kad niekas jau iš tos "Tag Day" neišeis.

Aukų surinkta \$576.68, reiškia pusę

ties, kiek praeitais metais. A. J. J.

CHICAGO, ILL. Aušros Vartų parapijos asistentas kun. Vitkus buvo 40 atlaiduose Spring Valley ir grįžęs stebėjosi, kad šv. Onos lietuvių bažnyčia nebegalėjo sutalpinti apielinkės susirinkusių lietuvių maldininkų. Nors pačioje Spring Valley lietuvių, del užsidarymo anglių kasyklų, žymiai sumažėjo, bet tolymesnėse apylinkėse dar jų daug randasi.

CHICAGO, ILL. Lietuvos Did. Kuni-
gaikščio Vytauto 500 m. sukaktuvių Lietuvių Chicagos Komiteto susirinkimas įvyko gegužės 21 d., Aušros Vartų par. salėje.

Susirinkimas buvo labai skaitlingas. Atstovų buvo iš visų kolonijų. Padaryta daug įvairių nutarimų. Visose kolonijose jau suorganizuoti komitetai ir laukia darbo.

Nuolatinė valdyba išrinkta iš šių asmenų: L. Šimutis, "Draugo" red., pirm., A. Bacevičius, vice-pirm., B. Bitautienė, vice-pirm., P. Atkočiūnas, rašt., J. Kadzevskis, rašt. pagalb.; fin. komisija: J. Jakaitis, J. Krotkus, T. Janulis, A. Nausėdienė ir J. Krekščiūnas.

Prisėjus reikalui, kitos komisijos bus renkamos sekančiuose susirinkimuose.

Platesnis susirinkimo aprašymas tilps spaudoje vėliau. P. Atkočiūnas, rašt.

A. † A.

JERONIMAS JUŠKAITIS,

Marijonų Kolegijos Remėjas, mirė Montello, Mass. geg. 25 d., 54 metų amžiaus. Amerikoje išgyveno apie 30 metų. Už jo sielą bus atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne, visi gi Remėjai teiksītės sukalbėti po 1 Ražančiaus dalį.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar gera ir ar tinka lankyti žmogų, kuris gyvena su svetima moterim? Ar galima jį lankyti ligininėje?

J. T.

ATSAKYMAS. Lankymas lankymui nelygūs. Jei katalikas lanko tokį viešą nusidėjėlį, ir piktintoją, kad su juo draugautų, tai blogai daro. Tokis lankymas yra netikęs. Bet jei doras katalikas atlanko tokius nusidėjėlius, kad juos atvestų į tiesos kelią, ištraukęs iš nuodėmių pelkių, tai daro gerai. Toks lankymas yra reikalingas. Tokiu lankymu galima daug gera padaryti.

Ir Jėzus Kristus pasakė, kad "jei tavo brolis nusidėjo, perspėk jį ant keturių akių, o jei nepaklaustyti, perspėk prie liūdininko, jei ir tai negelbėtų, pasakyk Bažnyčiai, jei ir jos nepaklausys, tebūva jis tau kaip muitininkas ir pagonis."

Vadinasi, gera yra lankyti nusikaltėlius sveikus, liginius ir kalėjimuose su mintimi juos vesti prie Dievo. Jei tavo lankymai ir išpėjimai bus atmesti, nusidėjėlis nesitaisys, tuomet jį gali pamesti.

KLAUSIMAS. Aš esu tėvas. Turiu keletą paaugusių vaikų. Nekartą aš juos išpėju ir pabarau dėl jų klaidų, bet motina juos visuomet užtaria ir bara mane ir visai pašiepia. Ji sako: "Pats save išsimokyk. Vaikai užaugę patys susipras ir pasitaisys." Ar aš busiu kaltas, jei tie vaikai eina ir nueis blogais keliais.

Tėvas.

ATSAKYMAS. Nepažįstu tavęs, tai man sunku stačiai ir trumpai atsakyti, ar būsi už vaikų negerumą kaltas, ar ne.

Kad vaikus išpėji ir pabari tinkamu būdu ir tinkamais, padoriais žodžiais, tai darai gerai ir eini tikrąją tėvo pareigą. Taip privalo būti. Jei motina tokiuose atsitikimuose užtaria vaikus ir prie jų tave pašiepia, ji daro labai kvailai, ne-

dorai ir ant jos kris sunki atsakomybė už tokį elgesį.

Bet, galimas daiktas, kad tu išpėji ir pabari vaikus bauriais žodžiais ir keiksmiais; gal būt, kad esi uolus tėvas barti, bet labai apsileidęs pavyzdžiu jiems dorą gyvenimą rodyti.

Daug yra tokių tėvų katalikų, kurie bara vaikus dėl jų klaidų, o patys skęsta baisesnėse klaidose ir daro papiktinimus, pavyzdin, girtuokliauja, kortuoja, neklauso šv. dieną Mišių, neatlieka išpažinties, mėgsta kitus apkalbinėti ir p.

Jei prie tokių priklausai, tai motina, nors ne visai vietoje, bet teisingai sako, "išsimokyk pats save." Tokio tėvo žodžiai ir išpėjimai negali duoti gerų vaisių ir jo paliuosuoti nuo kaltės.

KLAUSIMAS. Ar numirę užmiršta gyvuosius? Kingstonietė, N. J.

ATSAKYMAS. Kalbi "Tikiu į Dievą Tėvą...." pabaigoje išreiški tikėjimo tiesą, kad tiki į "Šventųjų Bendravimą" arba "Šventųjų Draugystę," gi tai rodo, kad tarp gyvųjų ant žemės ir mirusiųjų danguje ir skaistykloje yra bendravimas arba draugavimas.

Greičiau gyvieji ant žemės pamiršta mirusius, negu mirusieji gyvuosius.

Jėzus Kristus mirė kaipo žmogus, Šv. Marija Pana ir Šventieji yra visi mirusieji. Ar jie pamiršo mus gyvuosius? Ne. Jie mus labiau atmena, negu mes juos. Taip pat ir kiti mirusieji, ar jie yra skaistykloje ar danguje gyvųjų nepamiršta. Todėl Katalikų Bažnyčia taip uoliai meldžiasi ir tas savo maldas, atlaidus ir kitus gerus darbus aukoja už sielas skaistykloje, kad jos greičiau nueitų į dangų ir melstųsi ten už gyvuosius.

KLAUSIMAS. Ar po mirties moteris pasipažins su savo vyru pas Dievą? Kingstonietė.

ATSAKYMAS. Atsimink iš Evangelijos, kurioje aprašytas Jėzaus pasakojimas apie neturtėlį, vargšą Lozorių ir turtuolį. Ten pasakyta, kad turtuolis iš pragaro liepsnų pamatė Lozorių Abraomo prieglobstyje ir prašė sau pagalbos.

Juodu abu buvo mirę ir Abraomas buvo jau labai senai miręs, o štai pagal Jėzaus žodžius jie vieni kitus pamatė. Iš to suprantama, kad po mirties matysis vyras su moterim, tėvai su vaikais ir t.t.

KLAUSIMAS. Ar tinka melsti Dievą, kad numiręs per sapną apsireikštų?

K. "L." Sk.

ATSAKYMAS. Nieko blogo nėra tokio dalyko melsti, jei tai daroma be jokių burtų arba ne dėl stokos tikėjimo. Bet tai yra tuščias smalsumas ir bereikalingas maldos aikvojimas, nes ją galima geresniems dalykams pavartoti, negu tuščių dalykų iš Dievo laukti.

Be to, čia gali įvykti ir apsigavimas. Jei numirusis per sapną pasirodytų, tai ką žinosi, ar jis iš Dievo leidimo pasirodė, ar tavo vaizduotė tau jį parodė, o gali ir velnias į tai įsimašyti ir gali įvykti klaida.

Geriausiai yra melsti Dievą už mirusius, tuomet tavo maldas Dievas panaudos jiems ar kitiems, o tau už maldas suteiks malonių.

KLAUSIMAS. Perkant Mišias prie šv. Antano, kad atsirastų prapuolę daiktai arba būtų atlyginta už padarytą skriaudą, ar gali nuskriaustasis tikėtis pagalbos?

P. A.

ATSAKYMAS. Uu. Šiurpu, kaip girdi sakant, ar skaitai parašyta "Perkant Mišias", arba "Nusipirkau Mišias." Mišių niekas už jokių pinigų negali nusipirkti. Gali žmogus užsiprašyti Mišias, kad kunigas jas atlaikytų jo intencija, už duotą kokią nors auką, bet negali žmogus jų pirkti ir kunigas jas parduoti.

Tokis išsireiškimas yra, tiesiog, baisus.

Kada žmogus užsiprašo Mišias savo gera intencija, tai jos visuomet jam gelbsti, jei ne vienaip, tai kitaip. Buvo atsitikimų, kad besimeldžiant prie šv. Antano, ar užsiprašant prie jo šv. Mišias, nuskriaustieji susilaukė žuvusių daiktų grąžimo, arba padarytų skriaudų atlyginimo. Bet negalima tikėti, manyti ir laukti, kad šv. Antanas policijos darba pasiimtų — visus vagis sugaudytų, vogtus daiktus atgal sugražinti ir priversti, kad skriaudikai atsisteistų. Jug ir Jėzus Kristus daug ligonių išgydė, daug numirusių prikėlė iš numirusių, bet ne visus, tik nekuriuos.

Šv. Antanas pildo Dievo valią. Jei skirta, kad kam nors gryžtų jų prapuolę daiktai, tai šv. Antanas savo užtarymu tai padaro. Kitiems vietoje žuvusių daiktų jis išmeldžia nuo Dievo ką nors geresnio ir naudingesnio už tuos žuvusius daiktus. Taigi melsti šv. Antaną ar užsiprašyti Mišias prie Jo visuomet naudinga jei ne vienu, tai kitu būdu.

KLAUSIMAS. Ar užprašant Mišias galima išprašyti šv. Dvasią savo paklydusiam draugui? Ar iš tikrųjų jos gelbsti?

P. A.

ATSAKYMAS. Šventosios Mišios visuomet gelbsti, tik ne visuomet taip ir tokiu būdu, kaip mes norime. Čia, žinoma, ne Mišių kaltė, bet tų, kurie užsiprašo, arba tų, kurių intencija jos laikomos.

Šventoji Dvasia niekam prievartos nedaro. Ji liuosos valios žmogui neatima. Ji tik teikia šviesą žmogaus protui, Ji duoda paraginimą žmogaus valiai prie gero, bet jei tas žmogus užsimerkia, kad tos šviesos nematytų ir užkietina savo valią, kad ji prie gero nekryptų, tuomet Šventoji Dvasia palieka tą žmogų.

Tavo užprašytos Mišios išprašys šv. Dvasią tavo draugui, bet jei jis nesutiks

Josios teikiamos šviesos laikytis ir savo valią nuo blogo prie gero nepakreips, nors Šv. Dvasia jį ragins, tai tavo draugui nebus pagalba.

Judui Išdavikui Jėzus teikė šviesos ir malonės, bet jis jos nepriėmė ir žuvo. Šv. Petras taip pat buvo nusikaltęs, bet jis priėmė Jėzaus malonę, klaidą pataisė ir šventas pasiliko.

KLAUSIMAS. Ar galiu užsiprašyti Mišias savo intencija, norėdamas turėti pasisekimo ir laimėti? P. A.

ATSAKYMAS. Jei nori turėti pasisekimo geruose dalykuose, tai gali. Tik, ieškodamas pasisekimo ar laimėjimo žemiškuose ir kūniškuose dalykuose, turi prie savo intencijos prisegti šią mintį: "jei tokia Dievo valia. Jei tai sutinka su Dievo apveizdos sutvarkymu."

Visuomet turime atsiminti, kad mes turime nuskirtus Dievo kelius ir jais privalome eiti, nežiūrint ar jie sunkūs ar lengvi.

Ne visi laimėjimai, kurių mes pageidaujame, sutinka su Dievo valia. Jie gali išrodyti mums labai reikalingi ir naudingi, bet Dievas geriau už mus mato ir žino, kas mums naudingiau.

Apaštalams išrodė, kad labai būtų naudinga, jei prisikėlęs Jėzus su jais pasiliktų, o Jėzus jiems sako, kad jiems naudingiau, kad Jis juos apleistų, nueitų pas savo Dangaus Tėvą ir atsiųstų Linksmintoją, Šv. Dvasią.

Taip yra ir su mumis.

—o—

LIETUVOS ŽINIOS

× Plungės bažnyčios statybai garsusis lietuvis kumštlininkas Amerikoje Sarkėjus-Žukauskas paaukojo 250 litų.

× Užpalių valsč. praėjusi audra su perkūnu padarė daug nuostolių. Tame valsčiuje perkūnas įtrenkė į trijų ūkininkų: J. Gipiškio, Pr. Repšio ir L. Prievelio

namus. Dalis trobesių buvo apgesinta. Ugnis padarė 13,000 litų nuostolių.

× Kavarsko bažnyčiai atstatyti Pranas Kalibatas Kavarsko vaistininkas-provizorius, paaukojo 80,000, kas sudaro didelę pusę bažnyčios atstatyme padarytų išlaidų.

× Jonavoj balandžio 29 d. sudegė Buršteino ir Vulfoviciaus malūnas ir lentpiūvė. Gaisras buvo labai didelis. Padaryta nuostolių apie 1,000,000 litų. Abi įmonės buvo apdraustos tik 165,000 litų.

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas: **2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.**

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.